

Aldersrentelov i Retning af en Indsnævring af den Kreds, som kan nyde Aldersrente, fordi vi før har givet Tilslutning dertil. Og jeg gav ogsaa Tilsagn om, at vi vilde undersøge Forholdene og se, om det ikke var muligt at komme til en Ændring, hvorved vi kunde indvinde Besparelser for det offentlige. Naar man har en social Lov, der koster Stat og Kommune ca. 70 Mill. Kr. aarlig, forekommer det mig, at man maa gaa ind i en Forhandling om og en Undersøgelse af, om det ikke var muligt paa visse Punkter at finde Besparelser uden at skade Lovens Hovedformaal. Efter min Mening kan man ikke, naar det drejer sig om saa mange Millioner, stille sig udenfor paa det Standpunkt, som nu er taget af Socialdemokraterne, at denne Udgift ikke maa gaa ned. Derfor har jeg ogsaa paa mit Partis Vegne i det nedsatte Udvalg været med til at undersøge, om det var muligt at finde Besparelser paa visse Punkter indenfor denne Lovgivnings Omraade paa en saadan Maade, at man ikke skadede de gamles berettigede Interesser, men tværtimod paa en saadan Maade, at man kunde imødekomme dem, som særlig trængte til at imødekomes, og som alle hidtil har været enige om skulde hjælpes, nemlig dem, som ikke har andet at leve af end Aldersrenten eller kun lidt derudover, altsaa de Aldersrentenydere, som netop de københavnske Præster var Talsmænd for.

Jeg hævdede den Gang, at det ikke var muligt at indvinde Besparelser paa en saadan Maade, at Statskassens Udgifter kunde nedsættes. Jeg udtalte den Gang, at dersom vi kunde indvinde Besparelser, maatte de efter min Mening komme Kommunerne til gode, og det af forskellige Grunde, baade fordi man maatte rette noget paa det Misforhold, der paa en vis Maade er mellem Kommunerne med Hensyn til den Byrde, de har af Aldersrenten, og fordi Kommunerne er meget vanskeligt stillede for Tiden. Men hvad jeg særlig ved første Behandling slog fast, var, at det afgørende for os var, at man kom til en Ændring, hvorved de daarlignest stillede gamle fik deres Kaar forbedret. Det er det, vi altid har hævdet var Hovedformaalet med den Indsats, vi ønskede at gøre med Hensyn til en Ændring i Aldersrenteloven. Det er ogsaa ud fra de Grundsynspunkter, jeg har søgt at arbejde i Udvalget. Derfor vil man forstaa, som det ogsaa fremgaar af den afgivne Betænkning, at jeg paa det bestemteste maa fraraade en saa stærk Besparelse, som det Forlig gaar ud paa, der er sluttet mellem de to Partier, Venstre og det konservative Folkeparti.

Jeg beklager, at man egentlig kun har villet forhandle til den ene Side. Det lyder meget smukt, naar den ærede Ordfører siger, at han havde haft et personligt Haab om, at han kunde have samlet hele Udvalget om et Forslag; desværre, sagde han, var det ikke lykkedes at opnaa Enighed. Hvis den ærede Ordfører har haft et saadant stærkt personligt Haab, hvis der har været nogen særlig Trang til Stede hos ham til at faa Enighed tilvejebragt, saa maa jeg sige, at han har forstaaet at skjule det godt. Naar man kommer med et Ultimatum til Partierne og siger: Det og det Beløb skal spares, og dersom I vil hænge paa, er vi glade ved det, saa er vi glade ved at opnaa Enighed, men at give jer Indrømmelser, kan der ikke være Tale om — naar man gør saadan, nytter det ikke, at man bagefter siger, at man havde haft et personligt Haab og desværre var det ikke lykkedes at faa Enighed.

Jeg beklager ogsaa, som jeg sagde før, at man ikke har kunnet samle sig i det væsentlige om det Forslag, der var Enighed om i Landstingets Udvalg i Fjor, for ogsaa jeg vilde betragte det som et Gode, hvis man havde kunnet naa frem til Enighed om et Forslag, saa man kunde have faaet mere Ro om det Spørgsmaal i Stedet for stadig væk at skulle drøfte det. Men det ser jo ud til, at saadan skal det blive ved at være.

Naar jeg, som jeg sagde før, ikke kan være med til saa stærk en Besparelse, kommer det af, at det forekommer mig, at det er et daarligt Resultat; det er saa daarligt, at ikke blot et Venstreblad her i København, men et anset Provinsvenstreblad har brugt det Udtryk om det Forlig, der er sluttet, at det er et taaleligt Forslag og en stærk Forringelse af det Forslag, Ministeren havde fremsat, men den Forringelse skal de Konservative komme til at bære i Fremtiden. Jeg er enig med den ærede Ordfører for det konservative Parti i, at det er en underlig Politik. Naar man sammenligner en saadan Bladudtalelse med den ærede Ordførers Udtalelser her i Dag og den Tak, han rettede til Ministeren for den Imødekommenhed, han havde udvist, er det en Politik, som det ikke er let for almindelige Mennesker at forstaa, men det er maaske heller ikke Meningen.

Medens jeg ikke har kunnet give Tilslutning til de væsentligste af de Ændringsforslag, der er tiltraadt af Flertallet, er jeg Medforslagsstiller til en Del, som er af mere redaktionel Art. Tillige har jeg stillet 7 Ændringsforslag, nemlig Ændringsforslagene